

Bratia a sestry,

biblický oddiel z Listu do Efezu, ktorý sme práve počuli, opisuje problematiku, ktorou sa zaoberajú viaceré state z Nového zákona. Bol to vzťah Židov a tých z pohanov, ktorí sa stali kresťanmi. Kresťanstvo nadviazalo na židovské náboženstvo a prijalo sväte knihy judaizmu. Hospodin zo Starého zákona je ten istý Boh, o ktorom čítame v Novom zákone. Ježiš bol pôvodom Žid. Mnohí známi prví kresťania boli Židia, napr. Peter alebo Ján. Pavol bol dokonca farizejom, teda teológom. Židia, ktorí prijali vieru v Ježiša Krista, si o sebe mysleli viac v porovnaní s tými, ktorí tiež uverili Ježiša, ale predtým boli pohania.

Možno si teraz niekto pomyslí, že prečo sa zaoberáme tým, čo dnes už neplatí. Cirkev je dnes niekde inde a rieši úplne iné problémy. Kresťanstvo a Židovstvo sú dve z piatich svetových náboženstiev. V rámci kresťanstva sa dnes nedelíme na bývalých židov a bývalých pohanov, ale na rôzne vierovyznania. Napriek tomu nás prečítaný úsek môže usmerniť v nazeraní na cirkev.

Keď si prečítame v Biblii o prvej cirkvi, môžeme nadobudnúť nesprávny dojem, že bola dokonalá, a teda úplne iná ako dnes. Totiž že sa nedelila, že v nej neboli rôzne názory a spory a že sa vtedy všetci milovali a pekne si spolu nažívali. Prvá cirkev bola vo svojej podstate taká istá ako dnes. Aj dnes sú v cirkvi ľudia, ktorí si o sebe myslia viac. Obrazne povedané si nebo rezervovali pre seba a kto má iný názor alebo vyznanie nemá šancu. No dnešný text nám hovorí, že pre dielo Ježiša Krista nie je nikto zavrhnutý. Nikto ani nemá prednosť. Všetci, ktorí uverili v Krista, patria do Božej cirkvi.

Boh má náruč otvorenú pre každého bez rozdielu. Iná otázka je už to, ako človek na Božie volanie reaguje. Skrže preliatu krv Kristovu je daná každému nádej. Nikto už nemusí byť bez Boha na svete, čiže bez Krista. Nikomu už nemusia byť Božie zaslúbenia cudzie. V liste čítame: *a že ste boli v tom čase bez Krista, vylúčení zo spoločenstva s Izraelom, cudzí zmluvám zaslúbenia, bez nádeje a bez Boha na svete.* (12. v.) Práve sme povedali, že nikto nemusí byť bez nádeje, bez Boha, bez Ježiša. Napriek tomu koľko ľudí na svete nevidí v ničom nádej?! Koľko je takých ľudí, ktorí sa otvorene a hrdo hlásia k ateizmu?! Koľko je takých, čo neveria, že Ježiš je Boh?! Pritom je to to isté, ako keď sa niekto topí a hodia mu koleso a ten topiaci človek povie, že neverí, že koleso mu pomôže, a tak ani neskúsi sa ho chytiť a radšej sa utopí. Mnohí žijú bez Boha na svete. Bohom však môže byť ospravedlnený každý, a to vďaka Ježišovi Kristovi. *lebo skrže Neho obaja máme prístup k Otcovi v jednom Duchu.* (18. v.)

Už nie je žiadna prekážka ani bariéra, ktorá by nás od Boha oddeľovala. Ježiš zomrel na kríži a vďaka Jeho obeti smieme patriť do Božej rodiny. *A tak teda nie ste už cudzinci*

ani prišelci; ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, (19. v.) Ďalej čítame: vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus, na ktorom každé stavenie, (príslušne) pospájané, rastie v chrám svätý v Pánovi, a na ktorom aj vy budete v Duchu spolu zbudovaní v príbytok Boží. (20-22. v.)

V závere 1. kapitoly Listu do Efezu je cirkev prirovnaná k telu, ktoré sa skladá z rôznych orgánov. V závere dnešného textu je cirkev prirovnaná k stavbe. Ježiš Kristus je uholný kameň. Uholný kameň je základný diel stavby, ktorý keď sa vyberie, celá stavba sa razom zosype ako domček z karát. Bez uholného kameňa padá každá stavba. Tak ako nemôže existovať telo bez hlavy, nebude stáť ani budova bez uholného kameňa. Bez Ježiša niet cirkvi. Ježiš je ten úplne prvý a nenahraditeľný základ. Ďalej sú to slová apoštolov a prorokov. Inými slovami Starý a Nový zákon, teda Biblia, Písmo sväté. Biblia vydáva svedectvo o Ježišovi Kristovi. Rozumieme tomu vďaka Duchu Svätému.

Veríme v Ježiša, ktorý je Božím Slovom, ktoré sa stalo telom. Ďalej veríme, že v Biblii nachádzame Božie slovo. Na tomto základe stavíme. Z toho vychádzame! Chceme, aby naše náboženské napredovanie bolo určované Božím slovom. Veriaci ľudia spolu tvoria chrám Boží. Inými slovami spoločenstvo, ktoré chce chváliť Boha a učiť sa od Neho. V tom nás vedie Duch Svätý. Boh prichádza k nám a stará sa o nás. To je veľmi vzácné. Toto spoločenstvo s Bohom smieme mať skrze Ježiša Krista, ktorý svetu daroval pokoj. V prečítanom texte je pokoj spomenutí až štyrikrát. Ježiš svojou obeťou zmieril svet s Bohom. Píše sa o tom aj v liste Kolosenským: *Lebo Boh za dobré uznal, aby v ňom prebývala všetka plnosť a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža. (1, 19-20)* Vďaka Ježišovi už nikto nie je ďaleko, nikto už nie je cudzinec. Skrze Ježiša máme prístup k Otcovi v jednom Duchu. Trojjediný Boh sa o nás stará a vedie nás.

V cirkvi nie je nikto vyvolený alebo vyššie postavený. Napriek našej rôznorodosti, rôznym funkciám a postaveniam, sme v Božích očiach rovnako cenení. Počujme, čo Boh hovorí o svojom ľude, o cirkvi, v knihe proroka Izaiáša: *pretože si bol drahý v mojich očiach, vzácný si bol a miloval som Ťa. Aj ľudí dám za teba i národy za tvoj život. (Iz 43, 4)* Vážme si Božiu štedrosť a nestrannosť a žime v cirkvi na Jeho slávu. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Rimanom v 15. kapitole:

Preto prijímajte sa vospolok, ako aj nás prijal na oslávenie Boha.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen